

Spíše než uměním, které je především o výrazovosti (malířství, sochařství), **jsou slohy** (-> sloh) **utvářeny uměleckými řemesly – jako například architektura**, propojení šťastně zvolených vzorců, které během daného období uspokojují své spotřebitele a které jsou dále přepracovávány, jen aby byly více méně přesně okopírovány (odtud nesčetné soubory *předloh* se kterými mohou umělci pracovat). V 19. století se náměty nicméně proměňují. Zdá se, že průmyslová výroba, na rozdíl od tradičních řemesel, není schopna v každém daném období znovu ověřovat vzorce vycházející z minulosti. Samotná řemeslná výroba se utápí v eklekticismu. Až v secesi lze krátce sledovat vznik originálních forem. 20. století pak osciluje mezi jistou prostředností masové průmyslové výroby a pomalým vzestupem *designu*, který je buď výhradně funkční, nebo tu a tam o něco vynalézavější.

POSLEDNÍ 3 VĚTY VÝBORNĚ

POSUN VÝZNAMU P2, BG3, BG7, P9, A VĚTŠÍ BG4

CELKOVĚ C